

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/3/2015
Identifikačné číslo spisu: 4411010414
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:4411010414.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. marca 2015 v trestnej veci obvineného U. G. a spol. , pre pokračovací zločin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20 , § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona o dovolaní obvineného U. G., ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Vladimíra Lamačku ml., advokáta v Bratislave, proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 20. februára 2014, sp. zn. 2T 120/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku dovolanie obvineného U. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 2. februára 2012, sp. zn. 2T 120/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 4. septembra 2012, sp. zn. 1To 42/2012, boli obvinení U. G. a U. G. uznaní za vinných z pokračovacieho zločinu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, za čo im obom súd podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona), § 38 ods. 7 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 7 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd oboch obvinených zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obom obvineným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T 49/2011, zo 17. marca 2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona súd obvinenému uložil aj trest prepadnutia veci -

jeden kus noža so zelenou rúčkou a čepeľou o dĺžke 10 cm. Vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 3. októbra 2013, sp. zn. 2Nt 8/2013, podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného U. G., ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 2. februára 2012, sp. zn. 2T 120/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 4. septembra 2012, sp. zn. 1To 42/2012, a zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T 120/2011, z 2. februára 2012 vo výroku o treste ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto uzneseniu prokurátor okresnej prokuratúry podal sťažnosť. Krajský súd v Nitre uznesením z 28. novembra 2013, sp. zn. 2Tos 121/2013, sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 20. februára 2014, sp. zn. 2T 120/2011, bol obvinený U. G. za pokračovací zločin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, z ktorého spáchania bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 2. februára 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 4. septembra 2012, sp. zn. 1To 42/2012, odsúdený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona v znení zákona č. 1/2014 Zb., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona) na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona bol obvinenému uložený aj trest prepadnutia veci - jeden kus noža so zelenou rúčkou a čepeľou o dĺžke 10 cm.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Nové Zámky 20. februára 2014, po vyhlásení rozsudku, sa prokurátor i obvinený U. G. vzdali práva podať odvolanie. Obvinený zároveň nesúhlasil s tým, aby odvolanie podali v jeho mene i iné na to oprávnené osoby.

Proti rozsudku okresného súdu z 20. februára 2014 podal 11. septembra 2014 obvinený U. G., prostredníctvom obhajcu JUDr. Vladimíra Lamačku ml., dovolanie (doručené Okresnému súdu Nové Zámky 12. septembra 2014).

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolateľ uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T 120/2011, bol obvinenému uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a sedem mesiacov, pričom v konaní, v ktorom bol kreovaný tento rozsudok sa na trestnú vec aplikovala tzv. asperačná zásada a konajúci prvostupňový súd mu ukladal súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ktorá bola po zvýšení hornej hranice 104 mesiacov, t.j. 8,666 roka - po zaokrúhlení 8 rokov a sedem mesiacov.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 1T 69/2008, z 9. júna 2008 mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 2 mesiace, s určením skúšobnej doby 30 mesiacov.

Namietaným rozhodnutím Okresný súd Nové Zámky, sp. zn. 2T 120/2011, z 20. februára 2014 rozhodoval v obnovenom konaní, v dôsledku Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, z 28. novembra 2012 o pozastavení účinnosti § 41 ods. 2 Trestného zákona a uložil mu

trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne. Obvinený je však toho názoru, že prvostupňový súd pri rozhodovaní nepostupoval správne a mal mu uložiť trest odňatia slobody so zohľadnením tej skutočnosti, že v dôsledku nálezov ústavného súdu mu z pôvodne uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov a sedem mesiacov mal odčítať 4 roky 8 mesiacov a s premenením podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok dva mesiace mal mať uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 1 mesiac a nie 6 rokov.

Obvinený ďalej poukázal na to, že v pôvodnom konaní nebol upovedomený o úkone oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania, teda nemal možnosť navrhnúť doplnenie dokazovania o ďalšie dôkazy, a to dôkaz formou znaleckého skúmania hodnovernosti výpovede svedka X. G., ktorý si vo svojich výpovediach odporoval (dňa 9. júla 2010 uviedol, že obvinený mal v ruke mačetu a dňa 9. júla 2010 uviedol, že mal v ruke nôž). Ďalej mal byť zabezpečený videozáznam z kamerovej techniky (nainštalovanej na mieste incidentu) z 9. júla 2010, ktorý by preukázal, ako celá situácia prebiehala, a teda preukázala by relevantné skutkové okolnosti. Vyslovil názor, že v jeho prípade nemalo dôjsť ani k aplikácii § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, a teda k zvýšeniu dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Vzhľadom na uvedené obvinený žiadal, aby dovolací súd po preskúmaní skutkového i právneho stavu veci vydal nasledovný rozsudok: „Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T 120/2011, z 20. februára 2014 sa ruší a vec sa vracia Okresnému súdu Nové Zámky na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky, ktorá v jej písomnom vyhotovení zo 17. decembra 2014 uviedla, že z hľadiska dôvodnosti uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol obvinenému uložený trest vo výmere mimo trestnej sadzby stanovenej trestným zákonom pre trestný čin, týkajúci sa obvineného alebo bol uložený taký druh , ktorý zákon nepripúšťa pri prejednávanom trestnom čine. V prvom prípade pôjde o prípady prekročenia hornej hranice (pokiaľ je určená), vrátane nesprávneho použitého ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu. Týka sa to však len tých trestov, pri ktorých je trestná sadzba určená zákonom - okrem trestu odňatia slobody pôjde o tresty domáceho väzenia (§ 53 ods. 1), povinnej práce (§ 54), peňažný trest (§ 56 ods. 1), zákaz činnosti (§ 61 ods. 2), zákaz pobytu (§ 62 ods. 2), vyhostenie (§ 65 ods. 3).

Druhý prípad sa týka situácií, kedy bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorý zákon pri konkrétnom trestnom čine nepripúšťa, pretože uloženie konkrétneho druhu trestu je viazané na splnenie určitých podmienok a tieto v danom prípade splnené neboli, napr. uloží trest prepadnutia veci napriek tomu, že vec nebude patriť páchatelovi (§ 60 ods. 5 Trestného zákona).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nejde o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností, vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Trestného zákona), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Trestného zákona), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod. Dovolací súd však nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Vzhľadom na uvedené, prokurátorka je toho názoru, že dovolacie dôvody, ktoré uviedol obvinený U. G., nie sú dôvodné, a preto navrhla, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci

podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku).

Obvinený U. G. v písomných dôvodoch dovolania výslovne uviedol, že dovolanie podáva proti rozsudku Okresného súdu v Nových Zámkoch z 20. februára 2014, teda proti rozsudku, ktorým bol po povolení obnovy konania v jeho trestnej veci zmiernený trest (dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. h/).

Z obsahu podaného dovolania však jasne vyplýva, že dovolateľ dovolaním napáda aj rozhodnutie okresného súdu z 2. februára 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To 42/2012, zo 4. septembra 2012, keďže podal dovolanie aj z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a dovolaním napadol aj výrok o vine.

V zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého sa podanie posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené, dovolací súd vyvodil záver, že dovolanie obvineného smeruje aj proti právoplatnému rozhodnutiu o vine (rozsudok okresného súdu z 2. februára 2012, v spojení s uznesením krajského súdu zo 4. septembra 2012), aj proti právoplatnému rozhodnutiu o treste (rozsudok okresného súdu z 20. februára 2014). Lehota pre podanie dovolania, vzhľadom na rozdielny dátum právoplatnosti výroku o vine (4. septembra 2012) a výroku o treste (20. februára 2014) plynula pre jednotlivé dovolacie dôvody rozdielne, (v oboch prípadoch bola zachovaná - § 370 TP), preto dovolací súd o podanom dovolaní rozhodoval o jednotlivých dôvodoch dovolania samostatne.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že obvinený môže napadnúť dovolaním iba rozhodnutie druhostupňového súdu.

Podmienkou prípustnosti dovolania teda je, že rozhodnutiu predchádzalo dvojinštančné konanie.

V prejednávanej veci rozhodnutie, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté vo výroku o treste obvineného G. nadobudlo právoplatnosť na prvom stupni.

Obvinený U. G. bol na hlavnom pojednávaní (č.l. 505) riadne poučený podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku o možnosti podať odvolanie proti rozsudku. Po poučení o opravnom prostriedku, aj za prítomnosti svojho obhajcu, sa výslovne vzdal práva podať odvolanie, a to aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech.

Vzhľadom na uvedené, neboli splnené podmienky dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

Podľa § 382 písm. d/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.), ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle

tohto ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je oprávnený v dovolacom konaní preskúmať úplnosť dokazovania a posudzovať postup súdov pri hodnotení dôkazov. Pri rozhodovaní vychádza z konečného skutkového zistenia súdov prvého, eventuálne druhého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav posudzuje správnosť aplikovaného hmotnoprávneho posúdenia. Skutkové zistenia nemôže meniť, a to ani na základe prípadného doplnenia dokazovania, alebo inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Dokazovanie sa vykonáva pred prvostupňovým súdom a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, poprípade korigovať len odvolací súd. S ohľadom na princípy vyplývajúce z ústavne garantovaného práva obvineného na spravodlivý proces môže Najvyšší súd Slovenskej republiky do tohto skutkového základu rozhodnutia napadnutého dovolaním zasiahnuť len celkom výnimočne, pokiaľ to odôvodňuje extrémny rozpor medzi skutkovými zisteniami súdov a vykonanými dôkazmi. Taký rozpor je zrejme daný vtedy, keď skutkové zistenia súdov nemajú žiadnu obsahovú spojitosť s dôkazmi, alebo nevyplývajú z dôkazov pri riadnom z logicky prijateľných spôsobov ich hodnotenia, alebo sú opakom toho, čo je obsahom dôkazov, na ktorých podklade bolo takéto zistenie urobené. V predmetnej trestnej veci sa o takúto situáciu nejedná. Obvinený G. sa dovolaním domáhal doplnenia dôkazov o znalecké dokazovanie, za účelom posúdenia hodnovernosti výpovede svedka X. G. a zadováženie záznamu z kamerového zariadenia z miesta incidentu.

Nevykonanie dôkazov v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku naplnený nebol, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.